

[Boligministeren.]

da også, at det er de fleste. Jeg skal vogte mig for at generalisere, men jeg har peget på de dårlige eksempler, som ikke er tænkte, men som er konkrete og nævnt i dag af flere ærede ordførere.

Når man nu er så bange for regler, vil jeg gerne pege på, at der er visse reglers tilstedeværelse, der ikke har nogen som helst betydning for honette mennesker medens de på den anden side kan være meget generende for visse andre. Jeg tror ikke, at vi bare kan lade dette køre, så de, der måtte interessere sig for dette særlige objekt — altså interessere sig i ordets odieuse betydning — kan have frit slag, slet ikke under de rådende forhold og med det erfaringsmateriale, vi har.

Det ærede medlem mente, at disse mere udprægede spekulanter — det var ikke det ærede medlems udtryk, men det var det, der blev tænkt på — kunne man i givet fald ramme igennem beskattningen. Ja, måske. Jeg tror ikke, man kan sikre sig helt, for man vil vel også i disse handler, der skal danne grundlag for beskattning, møde et legalt, d. v. s. et åbenlyst og officielt marked med åbne priser. Man vil næppe kunne ramme dem, der handler, som man plejer at sige, under bordet. Man vil møde en officiel og måske rimelig pris, netop den, der bliver taget hensyn til ved beskattningen, medens man ikke får ram på den faktiske pris, altså den pris, der er udtryk for, at man har udnyttet den rådende mangel på boliger.

Jeg vil ikke afvise, at der er noget tiltalende i princippet om at sikre lejerne, for i realiteten er forslagsstillernes idé vel dybest set udtryk for frygt for, hvad der kan ske lejerne i et frit boligmarked.

Jeg har talt for kollektivt ejerforhold, og jeg tror, man skal tage hele dette problem op. Man bør vel også i det udvalg, der nu skal nedsættes, overveje, om man ikke skal søge at udbygge, på sin vis også lempe, de regler, der gælder for kollektiv overtagelse; men få dem ind i en mere kontrol-label ramme under hensyn til de misforhold, der kan være, og ikke af nogen som helst anden grund. Derved vil man få mulighed for at sikre også fremtidige boligtagere og måske få hold på de spekulanter, der er sluppet løs.

Ordføreren for forslagsstillerne (Finn Poulsen): Uden at komme ind på yderligere detaljer vedrørende de mange problemer, der kan rejses i forbindelse med denne sag, vil jeg på forslagsstillernes vegne gerne takke for den tilslutning, der er givet, i hvert fald til nedsættelse af udvalget.

For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg dog gerne til ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, sige, at når vi har valgt formen forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg, er det aldeles ikke — det må det ærede medlem ikke tro — af mangel på evne til at lave et lovforslag eller tænke de problemer igennem, som må løses i forbindelse med et lovforslag om disse lejlighedsformer. Det er snarere et udtryk for hensynsfuldhed. Den høje regering har jo selv bebudet et sådant udvalg i åbningstalen, og vi har været af den opfattelse, at det var hensigtsmæssigt, om det høje ting fra første færd fik repræsentanter i dette udvalg; derfor fandt vi det mere naturligt at vælge denne form fremfor at møde med noget, som var udtryk udelukkende for vor mening. Nu går vi fordomsfrit ind i drøftelserne og hører naturligvis også gerne på andres mening. Men det ærede medlem må som sagt endelig ikke tro, at vi ikke kan lave et lovforslag; jeg skal nemlig sige det ærede medlem, at det teknisk ikke er spor svært at gøre det. Der er visse problemer knyttet sammen med spørgsmålet om de fællesejeoverenskomster, som efter min mening må oprettes, og som er en betingelse, men det skal i øvrigt nok vise sig, når vi kommer til at drøfte tingene, at det ikke er så forfærdelig svært, som man tror.

Jeg skal som sagt ikke forlænge diskussionen, men jeg kan dog ikke lade være med at give mig selv den lille fornøjelse at minde om, hvad den højtærede finansminister for et øjeblik siden sagde til det ærede medlem af det konservative folkeparti hr. Adolph Sørensen, at han holdt en god konservativ tale: sådan var det, og sådan skulle det blive. Jeg tror, jeg kan sige det samme til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen. Han holdt en god konservativ tale: sådan er det, sådan skal det blive. Det var i virkeligheden det, det ærede medlem sagde.

Jeg glæder mig imidlertid til, at vi nu kommer i gang med arbejdet, foreløbig i